

Zo života kočovníkov

Kalumet

1. Božavé nohy a cesta vpred sa plazí,
vandrujú mnoho dní krajinou.
To sucho v krku a drsný výraz tváří,
obdarení krvou Románov.
R: Pýtal som sa ich sto ráz,
kde je peklo a kde raj,
len raz mi však odvetili:
"Tulácky širák, si chráň, vždy chráň!"
2. Navždy prázdne vrecká, neskrotené vášne,
hrivy koňov vetrom vlajúce.
Smŕd po nových cestách utopili v diaľke,
na návraty nebol nikdy čas.
R: Rozumeli reči skál
aj tichu pláni pred sebou,
mnohokrát už nemali síl,
smiechom liečili svoj žiaľ, svoj žiaľ.
3. Kolesá vozov, čo zabudli na pokoj,
pieseň voňajúca pahrebou,
dlhé vlasy dievčat pretkávané smolou,
dravá láska, spánok nad ránom.